

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν κόραν ἡμῶν ὁπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΤΗΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμ. 50. Ἐξάμηνος δρ. 28 Τρίμηνος δρ. 15.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γράσια διατιμ. 50.—
Ἀμερικῆς δολάρια 4.—Ἀγγλίας καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξάμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΑΡΥΘΗ Τῇ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ—ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 31ος

Ἐν Ἀθήναις, 11 Ὀκτωβρίου 1924

Ἔτος 46ον—Ἀριθ. 46

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(Μυθιστόρημα τοῦ Δοχατοῦ DANRIT)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'. (Συνέχεια)

Ὅταν λοιπὸν συμπλήρωσε τὸ παιδί τὰ δέκα χρόνια, ὁ Γιάννης εἶπε στὴ Βαλεντίνα:

— Οὐτε σκέψη νὰ τὸν κάνουμε στρατιωτικό. Πρέπει νὰ μάθῃ καμμιά τέχνη.

— Τί τέχνη;

— Ἐχουμε καιρὸ νὰ σκεφθοῦμε.

Μόλις συμπληρώσει τὴν ἡλικία πού χρειάζεται, τὸν βάζουμε στὴ Σχολὴ τῶν Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων καὶ κεῖ θὰ βρῇ μόνος του τὸν κλάδο πού τοῦ ἀρέσει.

Στὰ 1861 ὁ Γιάννης Καρδινιὰκ πῆρε τὸ βαθμὸ τοῦ συνταγματάρχη. Ἡ ἐργασία πού εἶχε ἀρχίσει στὸ γραφεῖο τοῦ Αὐτοκράτορος γιὰ κατὰ πολιορκητικὰ κανόνια, εἶχε πιά μπεῖ σὲ δρόμο, γιὰτὸ καὶ ὁ Γιάννης ζήτησε κεῖνο πού ἕνας συνταγματάρχης ποθεῖ πάνω ἀπὸ κάθε ἄλλο: τὴ διοίκηση συντάγματος.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦκαμε τὴν χάρι πού ζητοῦσε, μὰ τὸν παρακάλεσε νὰ μὴ ξεχάσῃ ὀλοτελὰ τὸν Κεραμεϊκὸ. Ἔτσι ὁ Γιάννης περνοῦσε κάθε βδομάδα ἀπ' τὰ Γραφεῖα τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ δὲν ξαφνίστηκε ὅταν, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1861, τοῦ εἶπαν πὼς ὁ Αὐτοκράτωρ ἤθελε νὰ τὸν ἰδῇ.

Τὸν ἔμπασαν σ' ἕνα δωμάτιο πλάι σ' ἐκεῖνο πού τὸν εἶχε δεχτεῖ ἄλλη φορὰ, καὶ σάστισε στ' ἀληθινὰ ὅταν ἀντίκρυσε, δίπλα στὸν Αὐτοκράτορα, καὶ τὴν Αὐτοκράτειρα.

Ὑποκλίθηκε μὲ σεβασμὸ καὶ

φίλησε, σύμφωνα μὲ τοὺς τύπους, τὸ χέρι τῆς.

— Συνταγματάρχα, εἶπε ἡ Αὐτοκράτειρα μὲ μιὰ μελωδικὴ φωνή, ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπιθυμεῖ νὰ σὰς ἀναθέσῃ μιὰ ἐμπιστευτικὴ ἀποστολὴ καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀποστολὴ αὕτῃ ἐνδιαφέρει καὶ ἐμένα προσωπικῶς, γιὰτὸ θέλησα νὰ σὰς κάμω ἐγὼ τὴν ἀνακοίνωσή.

Ὁ Καρδινιὰκ ἔκαμε ἄλλη μιὰ υπόκλιση. Δὲν ἤξερε τί νὰ δάλῃ μὲ τὸ νοῦ του. Μὰ ἡ Αὐτοκράτειρα ἐξακολούθησε:

— Πρόκειται γιὰ μιὰ ὑπέροχη χώρα, πού μὲ λίγη τόλμη, μπορεῖ νὰ γίνῃ μιὰ ζηλευτὴ ἀποικία. Γιὰ μιὰ χώρα

πού ἦταν πρῶτα Ἰσπανικὴ, ὅπως καὶ ἐγὼ ἤμουν Ἰσπανίδα, καὶ πού θέλω τώρα νὰ γίνῃ γαλλικὴ ὅπως καὶ ἐγὼ ἔγινα Γαλλίδα. Θὰ τὴ μαντέψατε: εἶναι τὸ Μεξικὸ.

Ὁ συνταγματάρχης τινάχτηκε ξαφνισμένος.

Ναί, τόχε μαντέψει πὼς τοῦ μιλοῦσε γιὰ τὸ Μεξικὸ καὶ ἡ λέξη αὕτῃ τοῦ προξενόυσε μιὰ στενοχώρια.

Καιρὸ τώρα ἀκουγε νὰ δίνουν καὶ νὰ παίρνουν οἱ διαδόσεις πὼς ἡ Γαλλία ἐσκόπευε νὰ κάμῃ μιὰν ἐπέμβαση γιὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν τάξιν στὴ χώρα ἐκεῖνη ὅπου ἐπικρατοῦσε γενικὴ ἀναρχία. Μὰ ὁ Καρδινιὰκ δὲν ἔδλεπε κανένα οὐσια-

στικὸ συμφέρο νὰ καλῇ τὴ Γαλλία σὲ παρόμοιαν ἐπέμβαση.

Ἦξερε πὼς κάποιος Ζέκερ, ἑλβετὸς ἀπὸ καταγωγὴ ἀλλὰ Γάλλος ὑπήκοος, εἶχε δανείσει στὸ Μεξικὸ ἕνα σημαντικὸ ποσὸ καὶ ἡ Πολιτεία αὕτῃ τώρα τοῦ καθυστεροῦσε τοὺς τόκους. Ἐλεγαν πὼς ἦταν ἐπόμενο νὰ κάμῃ ἐπέμβαση καὶ ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα, ἐξ αἰτίας τῆς καταγωγῆς τῆς, ἤθελε νὰ εἶναι ὁ πόλεμος αὐτὸς «δικὸς τῆς».

Μὰ καὶ πάλι ὁ Καρδινιὰκ δὲν ἔδλεπε λόγο ἱκανὸ νὰ σπρώξῃ τὴ Γαλλία νὰ δαπανῇ τις δυνάμεις τῆς σὲ μακρινὰς ἐκστρατείας, σ' ἐποχὴ πού ὅλη ἡ Εὐρώπῃ τὴν κοίταζε μ' ἐπίβουλα βλέμματα, καὶ μιὰ γειτονικὴ Δύναμις ὕψωνε τὴ σιωπηλὴν ἀπειλή τῆς, θέλοντας νὰ πάρῃ ἐκδίκηση γιὰ τις καταστροφές πού εἶχε πάθει στὰ 1806.

Ἀκουσε μ' ὑπομονὴ τὴν Αὐτοκράτειρα πού τοῦ ἐξιστοροῦσε τὰ σχέδια τῆς ἐκστρατείας, σχέδια «δικὰ τῆς».

Ὁ Ναύαρχος Ζουριέν ντὲ λὰ Γκραδιέρ εἶχε ἀναλάβει νὰ διοργανώσῃ τὸ σῶμα τῆς ἐκστρατείας, πού θὰ ἐνεργοῦσε

Ὁ Πέτρος ἀνθυπολοχαγὸς στὴν Αὐτοκρατορικὴ Φρουρά.
(Σελ. 354 στ. 6.)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Αγαπητοί μου,

ΟΛΛΟΙ που δεν μπόρεσαν να πάνε στο Θέατρο και να ιδούν την «Τρίμορφη Γυναίκα», ἀλλὰ διάβασαν μόνο στη «Διάπλαση»

πώς παίχτηκε «μ' ένα καινούργιο σύστημα σκηνοθεσίας», μᾶς ρωτούν τώρα τί ήταν ἀκριβῶς αὐτή ἡ καινοτομία. Εὐλογία περιέργεια πού πρέπει νὰ ἐκνοποιηθῇ. Τοὺς πληροφοροῦ λοιπὸν πρῶτα πρῶτα ὅτι «καινοτομία» ἦταν γιὰ τὴν «Ελλάδα» εἰδημὴ στὴν Εὐρώπη, πρὸ πολλοῦ, τὰ πολὺπρακτα ἔργα, πού ἔχουν πολλὲς ἀλλαγές σκηνῆς, παίζονται μὲ τὸν τρόπο πού παίχτηκε κι' ἡ «Τρίμορφη Γυναίκα». Ἡ σκηνὴ δηλαδὴ ἔλη, βάθος καὶ πλάγια, τριγυρίζεται ἀπὸ μεγάλα, πτυχωτά παραπετάσματα, ἐνωμένα σὲ τρόπο πού νὰ φέρουν περάσματα γιὰ τοὺς ἠθοποιούς. Αὐτὰ ἀντικαταστρεφὺν τὴν καθυστερημένη σκηνογραφία. Καὶ μόνο στὴ μέση, ἢ μπροστά, ἢ σὲ μιὰν ἄκρη, —κατὰ τὴν περιστάση, — τοποθετοῦνται μερικὰ πράγματα, τὰπολύτως ἀναγκαῖα, πού δείχνουν τί παριστάνει ἡ σκηνὴ σ' ἐκείνη τὴν πράξη.

Παραδείγματος χάρι, ἡ σκηνὴ πρέπει νὰ παριστάνῃ ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν Δεντροστοιχία τῆς νύχτας. Ὀλόγυρα τὰ παραπετάσματα, σκοτεινὰ. Καὶ μπροστά, σὲ λίγο φῶς, δυὸ δέντρα κι' ἕνας πάγκος. Νὰ ἡ Δεντροστοιχία τῆς νύχτας! — Ἡ σκηνὴ πρέπει νὰ παριστάνῃ τὸ πεζοδρόμι ἐνὸς Ζαχαροπλαστείου, τὸ δειλινό. Πάλι τὰ παραπετάσματα δόγυρα. Σ' ἕνα πλάι, ἡ πρόσοψη τοῦ Ζαχαροπλαστείου, δηλαδὴ ἕνας τοῖχος μὲ μιὰ-δυὸ πόρτες. Κι' ἐκεῖ κοντὰ, ἕνα φανάρι ἀναμμένο, δυὸ τραπέζια καὶ μερικὲς καρέκλες. Νὰ τὸ Ζαχαροπλαστεῖο τὸ δειλινό!

Ἡ σκηνὴ τώρα πρέπει νὰ παριστάνῃ μιὰ τραπέζια, τὸ βράδυ. Πάλι τὰ παραπετάσματα, τὰ ἴδια πάντα. Καὶ στὴ μέση ἕνα τραπέζι στρωμένο, καρέκλες δόγυρα, ἕνας καναπὲς πὺς κάτω, — ἂν χρειάζεται, — ἕνα παραβάν καὶ μιὰ λάμπα κρεμαστὴ ἀπὸ πάνω. Νὰ ἡ τραπέζια τὸ βράδυ! — Τέλος ἡ σκηνὴ πρέπει νὰ παριστάνῃ τὸν διάδρομο ἐνὸς σπιτιοῦ πού κουβαλεῖ. Πάλι τὰ παραπετάσματα. Ἀλλὰ στὸ βάθος παραμερίζονται λίγο κι' ἀφίνουν νὰ φαίνεται μιὰ πόρτα. (Γιατί τί ἄλλο ἔχει ἕνας διάδρομος παρὰ πόρτες;) Δυὸ καρέκλες δεξιά κι' ἀριστερὰ στὴν πόρτ' αὐτῇ, ἕνα δυὸ μπαούλα, ἕνα καλὰθὶ μὲ πράγ-

ματα, μερικὲς ἄλλες «ἀκαταστασίες» κουβαλήματος. Νὰ ὁ διάδρομος ἐνὸς σπιτιοῦ πού κουβαλεῖ!

Ἔτσι, μ' αὐτὰ τὰ λίγα σκηνικά, μ' αὐτὲς τὲς ἐνδείξεις νὰ ποῦμε, μπορεῖ ὁ σκηνοθέτης νὰ παραστήσῃ ὅ,τι σκηνὴ θέλει: σαλόνι, κήπο, γραφεῖο, δρόμο καὶ καθέξῃς. Κι' ἡ ἀλλαγὴ γίνεται γρηγορότατα. Σ' ἕνα λεπτό, ὁ κήπος μεταβάλλεται σὲ σαλόνι κι' ὁ δρόμος σὲ γραφεῖο. Γιατί τὰ παραπετάσματα, κρεμασμένα ἐξ ἄρχῃς, μένουν ἔτσι ὡς τὸ τέλος. Κι' οἱ ἐργάτες, οἱ «μηχανικοί» τῆς σκηνῆς, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ τραβήξουν τὰ λίγα ἐκεῖνα πράγματα πού ἐδείχναν τὸν κήπο ἢ τὸ δρόμο, καὶ νὰ τοποθετήσουν τὰ ἐπίσης λίγα πού θὰ δείχνουν τὸ γραφεῖο ἢ τὸ σαλόνι. Π: χ: ἡ «Τρίμορφη Γυναίκα» εἶχε δώδεκα τέτοιες ἀλλαγές. Ἐ, καμμιά δὲν χρειάστηκε περισσότερο ἀπὸ τρία λεπτά γιὰ νὰ γίνῃ! Σὲ μισή ὥρα λοιπὸν ἔγειναν κι' οἱ δώδεκα. Ἐνῶ μὲ τὸ ἄλλο σύστημα, τὸ παλιό, τὸ γνωστό σας, θὰ ἤθελαν, ἀπὸ δέκα τοῦλάχιστο λεπτά ἢ μιὰ, δυὸ δόλκερες ὥρες. Κι' ἄλλες δυὸ πού θὰ κρατοῦσε τὸ ἔργο; Τέσσερις. Ὡστε ἂν ἡ παράσταση ἀρχίζε στις δέκα, θὰ τελείωνε στις δυὸ μετὰ τὰ μεσάνυχτα καὶ, καὶ... Ἐνῶ ἡ «Τρίμορφη Γυναίκα» τελείωνε στὴ μισή, μιὰ παρὰ τέταρτο. Κρατοῦσε δηλαδὴ ὅσο κι' ἕνα τρίπρακτο ἢ τετράπρακτο ἔργο, ἐνῶ ἦταν καθυστερημένο κάπρακτο!

Θὰ πῆτε: Μὰ γιατί νὰ γίνῃ διωδὲκάπρακτο; Δὲν μποροῦσε νάταν τρίπρακτο καὶ νὰ παιχθῇ κατὰ τὸ συνειθισμένο; Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ὅλο τὸ ζήτημα! Ἕνας θεατρικὸς συγγραφέας, πολλὲς φορές, θέλει νάχῃ περισσότερη ἀνεση κι' ἐλευθερία ἀπὸ κείνη πού τοῦ δίνει τὸ σύστημα τῶν τριῶν-τεσσάρων πράξεων, νὰ μπορῇ νὰ ἰσχυρῇ, νὰ μεταφέρῃ τὴν σκηνὴν τοῦ ἑαυτοῦ θέλει κι' ὅσες φορές θέλει, γιὰ νὰ παρουσιάσῃ, νὰ ἐξερίσῃ τὸ θέμα του καλύτερα. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ βρεθῇ ἕνας ἄλλος τρόπος σκηνοθεσίας, πού νὰ ἐπιτρέπῃ νὰ γίνονται εὐκολὰ καὶ γρήγορα ὅλες αὐτὲς οἱ ἀλλαγές. Κι' ὅχι μόνο γιὰ νὰ παίζονται νέα ἔργα, γραμμένα ἔτσι, ἀλλὰ καὶ κάποια παλιά, πού ἔχουν ἐπίσης πολλὲς πράξεις, πολλὲς ἀλλαγές, ἢ ἐκόνες ὅπως λέγονται στὴ θεατρικὴ γλῶσσα: σὰν τὲς τραγωδίαι τοῦ Σαίξπηρ παραδείγματος χάρι. Καὶ βρέθηκε ὁ τρόπος μὲ τὰ παραπετάσματα.

Στὴν Εὐρώπη, στὰ μεγάλα Θέατρα, ἔχουν σήμερὰ κι' ἄλλους. Παραδείγματος χάρι τὴν περιστροφικὴ σκηνὴ ἢ τὴν πολυόροφη. Κατασκευάζουν δηλαδὴ τὴν σκηνὴν ἔτσι, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ περιστρέφεται καὶ νὰ παρουσιάσῃ διαδοχικὰ σκηνογραφίες, — δρόμους, σαλόνια, κήπους κτλ. — ἐτοιμασμένους ἀπὸ

πρὶν στὴν ἐντέλεια. Ἡ τὴν διαίρουσιν σὲ τρία τέσσερα πατώματα, κι' ἐνῶ στὴν ἀρχὴ οἱ ἠθοποιοὶ παίζουν στὸ πρῶτο, πού παριστάνει νὰ ποῦμε κήπο, ὕστερα παίζουν στὸ δεύτερο πού παριστάνει σαλόνι, ὕστερα στὸ τρίτο πού παριστάνει τραπέζια καὶ καθέξῃς. Καὶ κάθε φορὰ φωτίζεται μόνο τὸ πάτωμα ὅπου παίζουν, ἐνῶ τὰλλα μένουν σκοτεινὰ. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ γίνονται παρὰ σὲ μεγάλα Θέατρα, μὲ τεράστιες σκηνὲς καὶ πολύπλοκους μηχανισμούς. Στάλλα, στὰ μικρά, — σὰς τὰ δικὰ μας τὰ καλοκαιρινὰ, — μεταχειρίζονται τὰ παραπετάσματα, πού εἶναι τὸ πιὸ ἀπλό κι' εὐκόλο σύστημα.

Γιὰ μένα μάλιστα, καὶ γιὰ πολλοὺς αἰσθητικὸς τοῦ θεάτρου, αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ πιὸ καλλιτεχνικόν. Κερδίζει πολὺ ἕνα ἔργο δταν παίζεται ἔτσι, γιατί ἔλη ἡ προσοχὴ τοῦ θεατῆ, πού ἄλλη φορὰ τὴν τραβοῦσαν ἐδῶ κι' ἐκεῖ διάφορα περιττὰ πράγματα καὶ μάταια στολίδια, συγκεντρώνεται ἔλη στὴ φωτισμένη ἐκείνη γωνία ὅπου παίζουν οἱ ἠθοποιοί. Οἱ ἄλλες μένουν σκοτεινὲς καὶ τὰ περιττὰ λείπουν ὁλωσδιόλου. Ἔτσι ἡ σκηνὴ βρίσκεται σ' ἀναλογία μὲ τὸ ἔργο, πού κι' αὐτὸ δὲν πρέπει νάχῃ τίποτα περιττό. Ἐπειτα, αὐτὰ τὰ λίγα, τὰναγκαῖα, τὰπαράλητα πού τοποθετοῦνται γιὰ κάθε εἰκόνα, ἀποτελοῦν πάντα ἕνα ὁμορφὸ σύνολο, ἢ ἂν θέλετε, ἕνα ὁμορφὸ μέρος ἐνὸς συνόλου, πού τὸ φανιάζεται ὁ θεατῆς ἀπ' ὅ,τι βλέπει. Π: χ: μιὰ γωνία ἀπὸ ἕνα ὁμορφὸ σαλόνι. Τὸ παραβάν τὴν περιορίζει. Κι' οἱ ἠθοποιοὶ παίζουν ἐκεῖ. Τί πειράζει ἂν λείπουν οἱ πόρτες, τὰ παραβάν, οἱ τοῖχοι, τὸ ταβάνι; Ὁ θεατῆς τὰ φαντάζεται μὴ χαρά. Ἀλλοίμονο ἂν πηγαίναμε στὸ Θέατρο γιὰ νὰ βλέπουμε ζωγραφισμένους τοίχους καὶ πόρτες! Ἡ ἂν λέγαμε «δὲν εἶναι Θέατρο» ὅταν λείπουν!

Αὐτὴ λοιπὸν τὴν καινοτομία ἔμπασε στὴν «Ελλάδα» ἡ «Τρίμορφη Γυναίκα». Εἶναι συγκεντρωτικὴ τῆς προσοχῆς τοῦ θεατῆ κι' ἐπιτρέπει στὸ συγγραφέα νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἔργο του ὅπως θέλει κι' ὅπως πρέπει. Κάτι χρήσιμο λοιπόν. Καὶ χαίρω πολὺ πού πέτυχε τόσο ἡ πρώτη δοκιμὴ. Γιατί τὸ Θέατρο κάθε βράδυ ἦταν ἀσφυκτικὰ γεμάτο ἀπὸ κόσμο, πού ἔφευγε εὐχαριστημένος. Κι' ὅσοι καταλαβαίνουν ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα, ἐπαίνεσαν τὴν καινοτομία, μολονότι δὲν παρουσιάστηκε καὶ μ' ἔλη τὴν δυνατὴ τελειότητα, γιατί, τὸ ξέρετε, κάθε πρῶτο δύσκολο. Ἀλλὰ δὲν σημαίνει. Θὰ τελειοποιηθῇ κι' αὐτὴ ὅπως ἔλα. Καὶ θάμην πολὺ εὐτυχὲς νὰ βλέπω στὸ μέλλον πολὺπρακτα ἔργα, νὰ παίζονται στὰ ἑλληνικὰ Θέατρα μὲ τὰ παραπετάσματα αὐτά, πού μεταχειρίστηκα πρῶτος γιὰ τὴν «Τρίμορφη Γυ-

ναίκα». Φυσικά, σὰν πρῶτα, σὰν δοκιμαστικά, τὰ δικὰ μου ἦταν πάνινα, φτωχά. Ἀλλὰ μὲ τὸν καιρὸ θὰ γίνουν καὶ μεταξωτὰ καὶ βελουδένια...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Η ΑΝΘΟΥΛΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΖ Α. ZENNEBRAIN
ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'. (Συνέχεια)

Αὐθαρέδεια πού μποροῦσε νὰ γίνῃ δοβαρή.

Τὴν Κυριακὴν, ἀφοῦ ἀπόλυσε ἡ ἐκκλησιὰ, ἐνῶ ἡ κυρία Λάντη, μὲ τὸ γιό της καὶ μὲ τ' ἀνίψια της, γύριζε μὲ τὰμάξι στὸ μέγαρο, ἡ Ἀνθούλα μπήκε σ' ἕνα ὁρομάκι, γιατί ἤξερε πὺς ἀπὸ κεῖ θὰ περνοῦσε ὁ Γιάννης. Πραγματικῶς, τὸν εἶδε ἀπὸ μακριὰ νὰ περπατῇ μὲ σκυμμένο κεφάλι κι' ἀμέσως ἔτρεξε κοντὰ του.

Δὲ μὲ περιμένεις, τοῦ εἶπε. Ἐγὼ ὅμως ἤθελα νὰ σὲ ἰδῶ. Προχτὲς μάφη-σες μὲ ἄσχημο τρόπο. Ἐλα, γύρεψέ μου συχώρεση, γιατί σὺ μόνος δὲν μού εἶπες πὺς ἤμουν ὁμορφὴ κι' ἔτραγούδησα ὥρατα.

Τὰ τελευταῖα λόγια τὰ εἶπε γελῶν-τας, μὰ ὁ Γιάννης δὲν ἐγέλασε καθόλου. Μπορεῖ νάσουν ὁμορφῇ, τῆς ἀποκρίθηκε, καὶ νὰ τραγοῦδῃς ὥρατα, ἐμένα ὅμως μού φαίνονται πὺς δὲν ἤσουν ἐσύ... Ντρεπόμουν νὰ σὲ δλέπῃ τόσο κόσμος μὲ γυμνὸ λαιμὸ καὶ γυμνὰ μπράτσα. Οἱ πλούσιοι ἄς κύνουν ὅ,τι θέλουν, εἶναι δική τους δουλειὰ μὰ σὲ μᾶς αὐτὰ δὲν ταιριάζουν. Καλύτερα εἶχα νὰ σὲ ἰδῶ ξιπόλυτη μὲς' στὲς λάσπες, παρὰ μὲ τὴν μεταξωτὴ ἐκείνη φούστα καὶ τὲς κεντημένες κάλτσες!

Ἡ Ἀνθούλα δὲν ἔλεγε τίποτα πιά. Ἀλλὰ καθὼς περπατοῦσε σιωπηλὴ στὸ πλευρό του, τὸ στήθος της φούσκωσε κι' ἕνας λυγμὸς ἀνέβηκε στὰ χεῖλιά της. Ὁ Γιάννης τότε δὲν κρατήθηκε:

— Συχώρεσέ με, τῆς εἶπε, δὲν εἶμαι παρὰ ἕνας χοντρός χωριάτης!.. Ναί, ἤσουν ὁμορφὴ καὶ τραγοῦδῃς ὥρατα. Μὰ ἔλα πού εἶμαι καὶ ζηλιάρης!.. Μονάχα ἐγὼ θέλω νὰ εἶμαι φίλος σου κι' ἄμα δλέπω κι' ἄλλους νὰ θέλουν μερικὸ ἀπ' τὴν ἀγάπη σου, λυπᾶμαι πολὺ.

Ἡ Ἀνθούλα, μὲ δακρυσμένα μάτια, χαμογέλασε. Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ φίλου της, χωρὶς νὰ ξέρῃ γιατί, τῆς προξένησαν μιὰ μεγάλη χαρά. Χαίροταν προπάντων πού δὲν τὸν ἔδλεπε πιά δησαρεστημένο. Γι' αὐτὸ ἴσα-ἴσα εἶχε πάει ἐκεῖ νὰ τὸν ἀνταμώσῃ. Καὶ νὰ τώρα, ὁ Γιάννης τῆς κρατοῦσε τὰ δυὸ χέρια καὶ τὴν κοίταζε μὲ ἀγάπη. Κάθε δυσἀρεσκεία τοῦ εἶχε φύγει κι' ἡ λύπη τοῦ εἶχε διαλυθεῖ σὰ σύννεφο σπέν-ῆλιο.

Ὁλη τὴν ἡμέρα ἡ Ἀνθούλα τὴν

πέρασε στὸ σπῆτι τῶν Δεμαρέων καὶ μόνο τὸ βράδυ γύρισε στὸ δικό της.

* *

Τὸ τέλος τῶν διακοπῶν ἐπλησίαζε κι' ἡ Ἀνθούλα λυπόταν πού θὰ ἔχανε τὴν καλὴ τῆς Ἀγλαῖα. Γιὰ τὸν Ἀχιλλέα ὅμως δὲν τὴν ἔμελε καὶ τόσο. Ἀλήθεια ἦταν εὐγενικὸς καὶ καταδεχτικὸς: τελευταῖα ὅμως εἶχε γίνῃ κάπως ὀχληρὸς μὲ τὲς πάρα πολλὰς του περιποιήσεις. Ἡ Ἀνθούλα ἔβρισκε πὺς ἐφρόντιζε γι' αὐτὴ περισσότερον ἀπ' ὅσο ἔπρεπε καὶ γιὰ νὰποφεύγῃ τὸν Ἀχιλλέα ἀπόφευγε καὶ τὴν ἀδελφὴν της. Ποτὲ δὲν θέλησε νὰ τοὺς πάρῃ μαζί της στὴ δίλλαν κι' ἀπὸ φόβο μὴ τὴν συνοδεύσουν, δὲν πήγαινε πιά οὔτε αὐτὴ.

Τέλος τὸν Ὀκτώβριον ἡ Ἀγλαῖα κι'

διασκέδασε τῶν διακοπῶν. Ὁ πατέρας της μεγάλωνε ὁλοένα τὴν περιουσία του, ἀγοράζοντας κάθε χρόνο ἀπὸ ἕνα κομμάτι λειοδασιῶν ἢ χωραφιοῦ. Μὰ κι' ἡ οἰκογένεια τὸν Καράδων ἀρχισε νὰ ζῇ μὲ περισσότερη ἀνεση: τὰ παιδιὰ ἐδούλευαν κι' ἡ μεγαλύτερη κόρη ἔρραβε. Συχνὰ ἡ Ἀνθούλα πήγαινε καὶ τοὺς ἐδλεπε καὶ φαντάζεστε πιά μὲ τί ἐνθουσιασμὸ τὴν δεχόνταν σ' ἐκεῖνο τὸ σπιτάκι!..

Πέρασε ἕνας χρόνος χωρὶς νὰ γυρίσῃ ἡ κυρία Λάντη στὸ ἐξοχικόν της μέγαρο. Ἡ Ἀνθούλα εἶχε κλείσει τὰ δεικαφτά. Κι' ὅταν ἡ ἀρχόντισσα γύρισε τὸν Ἰούλιο τοῦ ἄλλου χρόνου, εἶδε πὺς ἡ προστατευομένη της ἦταν πιά κοπέλλα μεγάλη.

Δὲν ἦταν ὅμως καὶ ὥρη ὅπως στὰ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣ. ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

1). ΕΛΛΗ ΔΟΥΜΠΟΥ (Συνθὴ Κοσμοπολίτα) ἐν Κερκίρα. Α' Βραβεῖον 206ου Διαγωνισμοῦ λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.—2). ΘΕΟΔΩΡΑ Γ. ΜΙΧΑΗΛ (Παραγούρα τοῦ Ἀγροῦ) ἐξ Ἐρμούπολεως Σύρου. Α' Βραβ. ἰον 208ου Διαγωνισμοῦ λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.—3). ANNA I. ΔΕΜΑΠΟΡΤΑ (Γαλὴ τῆς Ἀργύρας) ἐν Ναυπλίου. Α' Βραβεῖον 196ου Διαγωνισμοῦ λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

ὁ Ἀχιλλέας ἔφυγαν γιὰ τὸ Παρίσι. Τὴν παραμονή, ἡ ἀρχοντοπούλα ἐκείνη θέλησε νὰ χάρισῃ τὴν προστατευομένην της ἕνα φόρεμα καὶ μερικὰ στολίδια. Ἡ κόρη τοῦ δασοφύλακα ὅμως δὲν πειθοῦν νὰ δεχθῇ τὸ παραμικρό.

— Τότε θὰ πάρῃς αὐτὸ τὸ χρυσὸ σταυρουλάκι, τὴν παρακάλεσε ἡ Ἀγλαῖα. Θέλω νὰ τὸ βλέπῃς καὶ νὰ μὲ θυμᾶσαι.

Κι' ὁ Ἀχιλλέας θέλησε νὰ τῆς χάρισῃ γιὰ ἐνθύμιον τὴν καρφίτσα τῆς γραβῆτας τοῦ μὰ σταθῇκε ἀδύνατο νὰ τὴν πείσῃ. Μόνο τὸ σταυρὸ τῆς Ἀγλαῖας δέχτηκε ἡ Ἀνθούλα. Κι' ἀφοῦ ἔφυγαν ἐκεῖνοι, ξαναβρῆκε τὴν ἡσυχία της καὶ τὴν ταχτικὴν τῆς ζωὴν.

Ἡ ζωὴ αὐτῆς ἐργασίας τῆς φάνηκε πολὺ καλύτερη ὕστερ' ἀπὸ τὲς

παιδικὰ τῆς χρόνια. Δὲν εἶχε τίς ἐκρήξεις ἐκεῖνες τῆς χαρᾶς πού εἶναι τόσο συνηθισμένες στὴ νεότητά. Τὸ χαμόγελό της ἦταν πάντα γλυκὸ, μὰ ποτὲ τὸ γέλιο της δὲν ἀντηχοῦσε. Δὲν ἀγαποῦσε τὸν κόσμο ντυνόμεν μὲ ἀπλότητα: τὰ φορέματά της, πού τὰ ἔκανε μόνη τῆς, τῆς πηγαιναν ὁμορφα κι' ἐδείχναν τὴν χάρι τοῦ κορμιοῦ της. Ἦταν ἡ πιὸ ὁμορφὴ κοπέλλα τοῦ χωριοῦ. Ὁ Φραντὴς καμάρωνε περήφανος δλέποντας πὺς ἐθαύμαζαν τὴν κόρη τοῦ ὅλοι. Μερικοὶ γονεῖς μάλιστα τοῦ τῆ γύρευαν γιὰ τοὺς γιούς τους, μὰ ὁ Φραντὴς στερεότυπα ἀποκρινόταν:

— Εἶναι μικρὴ ἀκόμα. Ἐπειτα ἡ κόρη μου ἔχει μυαλὸ καὶ τὴν ἀφίνω νὰ διαλέξῃ ἡ ἴδια τὸν ἄντρα της.

(Ἀκολουθεῖ)

ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ ἄλλαι τόσαι λέξεις :

Ἰανός, Κῦρος, Κίμων, ὀρμή, ἄριος.

Φιλάρους Σπίτος

672. Φάκελλος

* * * * *

Ἄνω, ἀρχαῖος γλύπτης· κάτω, ἀρχαῖος τραγικός ποιητής· δεξιὰ, ποταμός τῆς Γιουγκοσλαβίας· ἀριστερὰ, χάρισμα μόνον τοῦ ἀνθρώπου· καὶ διαγωνίως ποταμός τῆς Γαλλίας καὶ νομοθέτης. Φάνη

673. Κυπιογραφικόν

123456 = Μεγάλη γῆ
23456 = Αἰσθημα δυσάρεστον.
3156 = Πτόν.
41221 = Πόλις.
54356 = Μάγισσα.
631 = Θεα.

Μαρία Ε. Ταβλᾶ

674. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέξης, ἀποτελοῦν μεγάλον ποταμὸν τῆς Εὐρώπης:

1, Βασιλεὺς τῶν Περσῶν· 2, Ποταμὸς τῆς Ρωσίας· 3, Κράτος Βαλκανικῶν· 4, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου· 5, Κράτος τῆς Εὐρώπης· 6, Χώρα τῆς Ἀμερικής· 7, Πόλις τῆς Γαλλίας· 8, Ὀμηρικὸς βασιλεὺς.

Μυστηριώδης Ἰππεὺς

675. Φωνηεντόλιπον

τν-πρν-τ-πδμ-τν-στρν-γφρ
Γλυκὸ Χαμόγελο

676. Γρίφος

οὐς οὐς ἰξε ἰξε
οὐς οὐς ἰξε ἰξε
οὐς οὐς ἰξε ἰξε
οὐς οὐς ἰξε ἰξε

Εὐάγ. Χ. Τερζόπουλος

Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

677. Enigme

Je suis or
Je suis ange,
Et pourtant
On me mange!

Ποικίλη τῆς Οὐαλίας

678. Sans Voyelles

prvt n-st-ps-vc

Δοξαμένη Φουτανίλλα

ΔΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τοῦ φύλ. 31

436. Ἀμαζών (ἄμα, ζῶν). —

437. Πελαργός - πέλαγος. — 438

Σπορά Παρός. — 439 Ἡ φωτιά.

440. Κ 441. Ροκ (Μά- ΡΩ, Κἄτινα ..)

ΡΗΝΟΣ — 442. ΓΡΑΝΙ-

ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΟΣ (ῥανίς,

Ἄννα, ναός, ἱκανός, κρανός, ὄρ-

κος, σαργός.) — 443. ΜΕΛΙΟ-

ΜΕΝΗ (ΜΕΔΒΟΥΡΝΟΝ, ὑΠΟΛΑΪς,

ἌγαΜΕΜνων, Ἀντιγόνη.) — 444.

Κυβερνήτου νοσοῦντος ἅπιν συμ-

πᾶσχει τὸ σκάφης. — 445. Ἡ μέ-

λίσσα κάνει μέλι (ι μέ λι, σά

κᾶν, ι μέ λι.) — 446. L' ongle.

447. Vouloir c' est pouver.

Τὸ πρῶτιστον καθήκον
τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ
εἶναι ἡ ἐγκαιρὸς ἀνάνευσίς
τῆς συνδρομῆς του

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἔως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα δρ. 4, τὸ ἐλάχιστον τίμημα. Πέραν τῶν 10 λέξεων 40 λεπτά ἡ λέξις, μὲ πλάγια δὲ στοιχεῖα λεπ. 50 καὶ μὲ κεφαλαία λεπ. 70 Ὁ χωριστὸς στίχος δραχμᾶς 2.

Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητη.

(ΚΑ' — 1841)

ΚΡΑΤΑΙΑ ΟΜ. ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

ΣΤΗ ΘΗΒΑ

Σκοπός: Διάδοσις Διαπλάσεως, μόρφωσις τῶν μελῶν μὲ διαλέξεις, ἐρωτήσεις, μικροδιαγωνισμοὺς κ.λ.π., ἔκδοσις Βιβλιοθήκης, συμμετοχὴ στὸ δημοψήφισμα καὶ ἐνωσις συλλόγων καὶ διαπλάσων τῶν βαρδύθων τῶν αἰώνων γρίφους τῶν ἄλλων.

Ἐξελέγησαν:

ΒΑΣΙΛΕΥΣ: ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: ΡΟΚΑΜΒΟΛ

ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ: ΣΙΝΗΣ

ΠΡΩΤΟΥΠΟΥΡΓΟΣ: ΚΑΡΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΙ:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΣΙΦΗΡΗΣ ΠΑΙΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΨΥΧΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ: ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΟΣ

ΚΑΛ. ΤΕΧΝΩΝ: ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ: ΝΟΣΤΑΛΓΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

ΑΘΗΝΩΝ: ΑΘΑΜΑΣ, ΚΥΡΙΑΖΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: ΖΑΚΕΛΙΝΑ, ΠΑΣΧΑΛΙΑ

Δεχόμεναι: μέλη, πρόκτορες, πρσβευτάς. Καταστατικὸν στέλνεται δωρεάν. Γράφτε: ΚΡΑΤΑΙΑ ΟΜ. ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

Θ Η Β Α

ΕΜΠΡΟΣ ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΛΑ,

ΣΥΛΛΟΓΟΙ, ΕΝΩΣΕΙΣ

(ΚΑ' — 1842)

Κόμη Φοίνικα, μὲ καμνιὰ φορὰ οἱ προφορικὲς ἀποδείξεις φέρουνε πῶς μεγάλο ἀποτέλεσμα. Σφῆρα Ἀκμῶνα, θέλω νὰ σοῦ πῶ δὲ δέχουμαι δὲ, τι μοῦ προτείνεις στὴν 1048 ἀγγελία σου, καὶ συναντώμεθα ὅπου θέλεις γιὰ νὰ κανονίσουμε τοὺς δόρους μας.

ΜΑΥΡΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

(ΚΑ' — 1843)

Ανταλλάσσω c. p. Δίσις: Ἀρίσταρχον

Φαρδὺν (Διὰ Νέα) Ἀλεξανδρουπό-

λιν.

(ΚΑ' — 1844)

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Διαπλάσκειον μὲ ἀγρίας διαθέσεις.

Ἄθε, τίγκι, τίγκι, πούφ! γιατί ἀρνεῖσαι, δὲν εἶσαι ὁ Ρηγόπουλος; Ἀετί- δέα, κρ, κρ, Μὰ ὁ Σωρόπουλος! καλέ, τί γίνεσαι; — Θυλίκη Θράκη—Τζιρί- τη, Θρακικὴ Ἀδρα—Μαλαματίνα, Θρα- κικὴ Διαβολάκη—Γκόλος, Θρακικὸν Ἰδεώδες—Φιμερῆλης, Νύμφη Ἐβρου—

Βάου! καλέ τί γίνεται τὸ Μανδρόσκυλο;

Μη θαρρεῖτε πῶς εἶναι μόνον αὐτοί, στὸ ἐπόμενον κ' οἱ ἄλλοι, Χαίρετε.

ΑΛΙΚΗ, ΑΝΤΙΚΛΕΙΑ

(ΚΑ' — 1845)

Ἄθε ἂν τὸ καλὸ τὸ παλληκάρι ξέρει κ' ἂν ὁ μονοπάτι, ἀποδείξει τὸ ἂν δελφίς, βάψουμε στοιχίμα 50 δραχμῆς Λοιπὸν;

ΜΑΓΚΙΤΣΑ, ΑΛΑΝΙΑΡΑ

(ΚΑ' — 1846)

Ἀθάμα, στείλε Δίσις: περριμένο.

ΘΥΛΑΚΗ ΘΡ.ΚΗ

(ΚΑ' — 1847)

Διαπλάσκειον, Διαπλάσκειον, ἀνταλλάσσουμε c. p. καὶ Μ. Μ. Δίσις: Γ. Μ. τουρκέαν (διὰ Γ. Α.) p. Γ. Καλαμάς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΥΧΗ

(ΚΑ' — 1848)

Θεομὴ 128 παρακαλεῖ νὰ λάβετε μέ- ρος στὸν ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ τοῦ (ΚΑ' — 1882).

(ΚΑ' — 1849)

Τοῦ κ. Νικολ. Στρούμης ἀναχωρή- σαντος εἰς Γαλλίαν, ἡ διαδοχὴς τοῦ Συλλόγου παραμένει μόνον ἡ τῆς

«ΤΙΤΑΝ»

(ΚΑ' — 1850)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
Εἰς τὸν ἀναχωρήσαντα προέδρυν μας
Στρούμην ἐρχόμεθα καλὰς σπουδὰς
καὶ ταχεῖαν ἐπάγονον.

ΟΙ ΤΙΤΑΝΕΣ

(ΚΑ' — 1851)

Ἑλληνικὴ Πολιτεία, ἡ ἀγγελία ποὺ ἐν- νοεῖς εἶνε ἡ (ΚΑ' — 1120), ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς συμμετοχῆς δὲν ἀναφέρεται. Συλλογὴ Δόξα. Ἐστειλαμεν. — «ΤΙΤΑΝ»

(ΚΑ' — 1852)

ΤΡΟΠΑΪΟΥΧΟΝ ΕΛΛΑΔΑ: Σὲ ξέρω σὲ λένε Ἀγγελικὴ παρτόν.

ΑΡΑΠΑΚΙ

(ΚΑ' — 1853)

ΣΑΦΦΟ, μὰς ἐξέχασες; Τί κάνει ὁ θεὸς ὁς Γί...; χαιρετίσματα. — ΑΡΑΠΑΚΙ

(ΚΑ' — 1854)

ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΛΕΣ τῆς ΣΑΜΟΥ. Μαθαίνω ὅτι πολλὰς ἀπὸ Σᾶς ἐπιθυμοῦν τὴν ἰδρυσὴν μεγάλου Κοιτιστικοῦ Συλλόγου στο Βαθύ. Θὰ τὸ κατορθώ- σουμε ὅταν μὰς βοηθήσουν ΟΛΕΣ.

Ὁ (ἡ) ΜΑΓΟΣ ΑΥΤΡΟΤΗΣ, στὴν ἐμπει- ρία τῆς ὁποίας ἐλπίζουμε πολλὰ, πι- στεῦν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγία.

ΜΑΓΕ ΑΥΤΡΟΤΑ, γνωρίζουσατε ἀρετὰ νομίζω; Δὲν κάναμε μαζὺ γυμναστικὴ στὸ Γαλλικὸν σχολεῖο; Ἐρχεσθαι σπῖτι μας, νὰ συνεννοηθῶμε καλλίτερα;

ΜΑΓΙΣΣΑ

(ΚΑ' — 1855)

Γυναῖκα, Χαλκοντοπούλα, Αἰετ, Μαῖρες Ἰπποτῆ, Διαβολόπουλα, ἀνταλλά- σσουμε Μ. Μυστικά; Ἀπαντοῦμε ταχί- στα.

ΑΙΓΗΝ, ΑΙΤΣΑ

(ΚΑ' — 1856)

Ἄλεια, ἄραγε τόσο λίγο βαστᾷ μὴ τέτοια φίλια; Φωτογραφίαν ἔλαβες; Μανδρόσκυλο, εἶσαι ἀνταποδίδεις Μ. Μ.; Δόξα, εὐχαριστῶ στέλνω. Σὶρ Ραβγ- κῆρ, Τετραπέρατε, στέλνω, περιμένω. Νεφέλη, Ἄθω, ὅχι τοση περιφάνεια.

ΑΙΓΗΝ

(ΚΑ' — 1857)

Ὁνειρο τῆς Κύπρου, Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ πρότασιν σᾶς· εὐχαριστῶς περριμένω ὁδηγίης σᾶς καὶ τετραδικί, τὸ ὅποῖον θὰ σᾶς ἀνταποδώσω μ' ἑνα δικό μου.

ΑΙΓΗΝ

(ΚΑ' — 1858)

Πρωτομπαίνοντας στὸν Διαπλάσκειον, χαιρετῶ τὰ Διαπλάσκειον καὶ Διαπλάσκειον. — Μοροβόλος Ἀδρα

(ΚΑ' — 1859)

Κόμη Φοίνικα, Σφῆρα Ἀκμῶνα, φαί- νεται πῶς θὰ τῶτε κοινότητος, ἀφοῦ δὲν καταλαβαίνετε τί σᾶς λέει ὁ ΜΑΥΡΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ.

ΔΙΑΒΛΟΠΑΙΔΟ

(ΚΑ' — 1860)

Ο ΓΙΟΥΛΗΣ ΑΝΘΗΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΤΑ ΦΙΛΟΛΟ- ΓΟΥΝΤΑ ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΛΑ ΠΟΥ ΜΕΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΝΑ ΜΑΖΕΥΤΟΥΝΕ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΝ- ΤΡΟΦΙΑ.

Ἐλευθερία Πολίτου: Ἡ φιλοδοξία ἄς μὲν στὰ δούα τῆς γῆς ν' ἀφήνῃ μὴ θλίβῃ μόνον ὁ θάνατός τῆς.

ΓΙΟΥΛΗΣ ΑΝΘΗΣ

(ΚΑ' — 1861)

Προκηρύσσω Διαγωνισμὸν Καρτῶν: Προθεσμία διμήνη. Συμμετοχὴ 50- λεπτο. Βραβεῖα ἐκτενέστατα.

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΓΙΑΝΝΑΚΟΝ, Θήβας.

(ΚΑ' — 1862)

Υποστηρίξτε θερμῶς τὸ πανέμορφο ψευδώνυμον «ΘΡΗΝΟΣ ΜΑΝΝΑΣ» ποὺ θριαμβεύει. Διαπλάσκειον προτείνω νὰ κάμετε τὸ ἴδιο. — ΤΡΕΛΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΑΙΣ

(ΚΑ' — 1863)

Ροδιακὴ Ἀδρα, Ἑλληνικὴ Ρόδος, Τριανταφυλλένια, Μερφις, Μελαγ- χολικῆ, ἀνταλλάσσουμε Μ. Μ.; — Λαμ- πρὸς Ἥλιος.

(ΚΑ' — 1864)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΦΑΝΩΝ», ἰδρυθὲν ἐν Λευκωσίᾳ ὁ «Σύλλογος Ἀφα- νῶν» σκοποὺς ἔχον διαφόρους. Ζη- τούνται μέλη καὶ ἀνταποδωτοί. Δίσις: ΒΕΣΣΑ, Ρ. Ο. Β 190, Λευκωσία Κύπρου.

(ΚΑ' — 1865)

Σέρλοκ Χόλμς, Ροκαμβόλ, Μυστηριώδης Ἰπποτῆ, Μαῖρες Ἰπποτῆ, Κόμη Φοί- νικα, Νόσος, Κόληκον, Τυφῶν, Νῆς Κάρι, Ἰπποτῆ τῆς Ὀμήλλης, Γκαίφον, ἐτητοῦ- μεν συμμαχίαν σᾶς. ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΦΑΝΩΝ»

(ΚΑ' — 1866)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΦΑΝΩΝ», προκηρύσσουμεν διαγωνισμὸν ἀγο- ρῶν καλλιτεχνικῶν καρτῶν. Βρα- βεῖα πέντε ἐκτενέστατα. Προθεσμία διμή- νος. Συμμετοχὴ 50λεπτος. Διεύθυνσις Συλλόγου (ΚΑ' — 1864).

(ΚΑ' — 1867)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
Μὲ τὴν ἄνω ὀνομασίαν ἰδρυθὲν
σύλλογος ἔχοντας σκοποὺς πολλοὺς.
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΣ
Γράφτε: Πάνον Κόρσαν, p. Γ. Πατρῶς.

(ΚΑ' — 1868)

Ελευθερία Πολίτου, Μεγάλη Ἑλλάς, σᾶς ξέρω... ἀλληλογραφεῖτε; Πόνου δάκρυ, σὲ χαιρετῶ. — ΣΥΜΠΡΟΣΚΑΙ ΜΟΣ

(ΚΑ' — 1869)

Βεατρίκη, Χαλκοντοπούλα, Φωτόλου- στος νῦναι τῆς ζωῆς σᾶς ὁ καινούρ- γιος δρόμος.

(ΚΑ' — 1870)

Βρε, καλὸ σπῖτι Μισὸβνα! Πῶς τόπο- ρες; Ἄρεμς, Εὐδελία

(ΚΑ' — 1871)

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΟΝ «ΘΡΗΝΟΣ ΜΑΝΝΑΣ» ΥΠΟΨΗΦΙΟΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1924 (ΚΑ' — 1872)

Σαυρὸ, αὐτὸ δὲν τὸ περριμένα ποτέ... καὶ ἀπὸ σᾶς!!!... γιὰ ἐν ἄστετο... λυποῦμαι πολὺ...

(ΚΑ' — 1873)

Τροπαιοῦχος Ἑλλάς, δέχομαι. ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

(ΚΑ' — 1874)

Ἀδρα, Διὸς ποὺ δὲν ἔλαβα· γιατί; — Μελαγχολικῆ, τί γίνεσαι; Ἑλληνικὴ Δόξα.

(ΚΑ' — 1875)

Ὁ λυμπίονη, μὲσω Διαπλάσεως. Τρα- γουδιότρα Πάνου, στέλλω· συγγνώ- μην γιὰ τὴν καθυστέρησιν.

(ΚΑ' — 1876)

Φιλόσοφε, εὐχαριστῶς δέχομαι· γρά- ψατε πρώτῃ συγγνώμην διὰ τὴν ἀργοπορίαν Ἀμαρνήλις

(ΚΑ' — 1877)

ΗΡΑ, ΣΑΦΦΟ, μαῖμουδίσσες μοι. σᾶς ξέρω· μήπως θέλετε νὰ σᾶς ξεο- κεπάσω; ΣΟΥΛΑ

Νέος Τιμοκατάλογος

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1923)

ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τό- μοι, 30 ἐν ὅλῳ. Ἐκαστος τόμος ἀρραφός, δρ. 60 καὶ ρομμένος

δρ. 65. Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκά- στου τόμου προστετέα εἰς τὰς ἄνω τιμὰς: Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν

δραχ. 2 ὁ ἀρραφός καὶ δρ. 5 ὁ ραμμένος, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν

δρ. 12, — εἴτα ἀρραφός, εἴτα ραμ- μένος.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΡΠΝΑ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ

ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ